

ГОРА И ЛЪТО.

Кани се лѣто да иде
И други мѣста да види,
Гората върше привежда
И жални думи нарежда:

„Съсь здраве, лѣто, иди си —
Есенъта скоро ще доде
Съсь тънки жълти губери,
Зимата — съ бѣли кожуси.
Есенъта ще ме приспива,
Зимата ще ме завива
Съ повои, тежки колани
Отъ скрежъ и прѣспи тъкани;
Ще кършатъ вихри клонове
Низъ чуки и по долове.

Когато доде Гергьовдень,
За тебъ ще пратя поржки
Вредъ по седѣнки и тлъки:
Ти да ми горишъ снагата,
Ти да лудувашъ въ гората,
Че ми си лика прилика
Катъ на момитѣ иглика.“

Димитъръ Бабевъ.